

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturis	Lappuse
	IV <i>Paziņojumi</i>	
	EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU PAZIŅOJUMI	
	Eiropas Kopienu Tiesa	
2007/C 129/01	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 117, 26.5.2007.	1
	V <i>Atzinumi un paziņojumi</i>	
	JURIDISKAS PROCEDŪRAS	
	Eiropas Kopienu Tiesa	
2007/C 129/02	Lieta C-74/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 12. februārī ierosinājis <i>Luciano Lavagnoli</i> par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 23. novembra spriedumu lietā T-422/04 <i>Lavangoli/Komisija</i>	2
2007/C 129/03	Lieta C-100/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 21. februārī ierosinājuši <i>É.R.</i> un citi par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 13. decembra spriedumu lietā T-138/03 <i>É.R. u.c./Padome un Komisija</i>	2
2007/C 129/04	Lieta C-103/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 21. februārī ierosinājis <i>Angel Angelidis</i> par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2006. gada 5. decembra spriedumu lietā T-416/03 <i>Angelidis/Eiropas Parlaments</i>	3
2007/C 129/05	Lieta C-108/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 23. februārī ierosinājusi <i>Ferrero Deutschland GmbH</i> par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 15. decembra spriedumu lietā T-310/04 <i>Ferrero Deutschland GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un Cornu SA Fontain</i>	4
2007/C 129/06	Lieta C-142/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Juzgado Contencioso-Administrativo nº 22 de Madrid</i> (Spānija) 2007. gada 12. marta rīkojumu — <i>Ecologistas en Acción-CODA/Ayuntamiento de Madrid</i>	4

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinjums</i>)	<i>Lappuse</i>
2007/C 129/07	Lieta C-149/07: Prasība, kas celta 2007. gada 15. martā — Eiropas Kopienu Komisija/Polijas Republika	5
2007/C 129/08	Lieta C-157/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) 2007. gada 21. marta rīkojumu — <i>Finanzamt für Körperschaften III in Berlin/Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH</i>	5
2007/C 129/09	Lieta C-160/07: Prasība, kas celta 2007. gada 22. martā — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika	6
2007/C 129/10	Lieta C-163/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 26. martā ierosinājis <i>Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi</i> un <i>Musa Akar</i> par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2007. gada 17. janvāra rīkojumu lietā T-129/06 <i>Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi</i> un <i>Musa Akar</i> /Eiropas Kopienu Komisija	7
2007/C 129/11	Lieta C-164/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunal de grande instance de Nantes</i> (Francija) 2007. gada 27. marta rīkojumu — <i>James Wood/Fonds de Garantie</i>	7
2007/C 129/12	Lieta C-165/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Vestre Landsret</i> (Dānija) 2007. gada 27. marta rīkojumu — <i>Skatteministeriet/Ecco Sko A/S</i>	8
2007/C 129/13	Lieta C-168/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Cour d'appel de Bruxelles</i> (Beļģija) 2007. gada 29. marta rīkojumu — <i>AXA Belgium SA</i> , agrāk — <i>AXA Royale Belge SA</i> /1. Beļģijas valdība, <i>administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines</i> , 2. Beļģijas valdība, <i>administration de l'inspection spéciale des impôts</i>	8
2007/C 129/14	Lieta C-186/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunal Superior de Justicia de Canarias</i> (Spānija) 2007. gada 2. aprīļa rīkojumu — <i>Comunidad Autónoma de Canarias/Club Náutico de Gran Canaria</i>	9
2007/C 129/15	Lieta C-187/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Rechtbank Zutphen</i> (Nīderlande) 2007. gada 3. aprīļa rīkojumu — kriminālprocess pret <i>Dirk Endendijk</i>	9
2007/C 129/16	Lieta C-188/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Cour de cassation</i> (Francija) 2007. gada 3. aprīļa rīkojumu — <i>Commune de Mesquer/Total France SA, Total International Ltd</i>	9
2007/C 129/17	Lieta C-189/07: Prasība, kas celta 2007. gada 3. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste	10
2007/C 129/18	Lieta C-190/07: Prasība, kas celta 2007. gada 3. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika	10
2007/C 129/19	Lieta C-195/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Zala Megyei Bíróság</i> 2007. gada 10. aprīļa rīkojumu — <i>OTP Bank Rt.</i> un <i>Merlin Gerin Zala Kft./Zala Megyei Közígazgatási Hivatal</i>	11
2007/C 129/20	Lieta C-197/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 12. aprīlī ierosinājusi <i>Aktieselskabet af 21. november 2001</i> par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 6. februāra spriedumu lietā T-477/04 <i>Aktieselskabet af 21. november 2001</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), <i>TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)</i>	11
2007/C 129/21	Lieta C-198/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 12. aprīlī ierosinājis <i>Donal Gordon</i> par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2007. gada 7. februāra spriedumu lietā T-175/04 <i>Donal Gordon</i> /Eiropas Kopienu Komisija	12
2007/C 129/22	Lieta C-200/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) 2007. gada 12. aprīļa rīkojumu — <i>Alfonso Luigi Marra/Eduardo De Gregorio</i>	13

2007/C 129/23	Lieta C-201/07: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) 2007. gada 13. aprīļa rīkojumu — <i>Alfonso Luigi Marra/Clemente Antonio</i> 13	13
2007/C 129/24	Lieta C-206/07: Prasība, kas celta 2007. gada 19. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika 13	13
2007/C 129/25	Lieta C-210/07: Prasība, kas celta 2007. gada 20. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste 14	14
2007/C 129/26	Lieta C-216/07: Prasība, kas celta 2007. gada 25. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika 14	14
2007/C 129/27	Lieta C-218//07: Prasība, kas celta 2007. gada 25. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika 14	14
Pirmās instances tiesa		
2007/C 129/28	Lieta T-97/07: Prasība, kas celta 2007. gada 26. martā — <i>Imelios/Komisija</i> 16	16
2007/C 129/29	Lieta T-100/07: Prasība, kas celta 2007. gada 4. aprīlī — <i>UPS Europe un UPS Deutschland/Komisija</i> 16	16
2007/C 129/30	Lieta T-101/07: Prasība, kas celta 2007. gada 26. martā — <i>Dada/ITSB — Dada (“DADA”)</i> 17	17
2007/C 129/31	Lieta T-102/07: Prasība, kas celta 2007. gada 5. aprīlī — <i>Freistaat Sachsen/Komisija</i> 18	18
2007/C 129/32	Lieta T-104/07: Prasība, kas celta 2007. gada 6. aprīlī — <i>BVGD/Komisija</i> 18	18
2007/C 129/33	Lieta T-105/07: Prasība, kas celta 2007. gada 2. aprīlī — <i>MarketTools/ITSB — Optimus-Telecomunicações (“ZOOMERANG”)</i> 19	19
2007/C 129/34	Lieta T-106/07: Prasība, kas celta 2007. gada 11. aprīlī — <i>Alcon/ITSB — *Acri.Tec (“BioVisc”)</i> 19	19
2007/C 129/35	Lieta T-107/07 P: Apelācija, ko 2007. gada 16. aprīlī ierosinājis <i>Francisco Rossi Ferreras</i> par Civildienesta tiesas 2007. gada 1. februāra spriedumu lietā F-42/05 <i>Rossi Ferreras/Komisija</i> 20	20
2007/C 129/36	Lieta T-108/07: Prasība, kas celta 2007. gada 8. aprīlī — <i>Spira/Komisija</i> 20	20
2007/C 129/37	Lieta T-111/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. aprīlī — <i>Agrofert Holding/Komisija</i> 21	21
2007/C 129/38	Lieta T-112/07: Prasība, kas celta 2007. gada 17. aprīlī — <i>Hitachi u.c./Komisija</i> 22	22
2007/C 129/39	Lieta T-114/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. aprīlī — <i>Last Minute Network/ITSB — Last Minute Tour (“LAST MINUTE TOUR”)</i> 22	22
2007/C 129/40	Lieta T-115/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. aprīlī — <i>Last Minute Network/ITSB — Last Minute Tour (“LAST MINUTE TOUR”)</i> 23	23
2007/C 129/41	Lieta T-119/07: Prasība, kas celta 2007. gada 16. aprīlī — <i>Itālija/Komisija</i> 24	24

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2007/C 129/42	Lieta F-23/05: Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2007. gada 2. maija spriedums — <i>Giraudy</i> /Komisija (Ierēdņi — Prasība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Izmeklēšana, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) — Atkārtota iecelšana amatā — Regula (EK) Nr. 1073/1999 — Lēmums 1999/396/EK, EOTK, <i>Euratom</i> — Pārkāpums — Kaitējums — Arodslimība — Civildienesta noteikumu 73. pantā paredzēto pabalstu ņemšana vērā) 25	25
2007/C 129/43	Lieta F-123/05: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 3. maija rīkojums — <i>Bracke</i> /Komisija (Ierēdņi — Konkurss — Iekšējs konkurss — Pielaišanas nosacījumi — Paziņojums par konkursu — Nosacījums par darba stāžu dienestā — Uz laiku pieņemti darbinieki — Civildienesta noteikumu 27. pants — Labas pārvaldības princips — Nediskriminācijas princips) 25	25
2007/C 129/44	Lieta F-16/07: Prasība, kas celta 2007. gada 27. februārī — <i>Dragoman</i> /Komisija 26	26
2007/C 129/45	Lieta F-33/07: Prasība, kas celta 2007. gada 10. aprīlī — <i>Toronjo Benitez</i> /Komisija 26	26
2007/C 129/46	Lieta F-34/07: Prasība, kas celta 2007. gada 13. aprīlī — <i>Skareby</i> /Komisija 27	27
2007/C 129/47	Lieta F-36/07: Prasība, kas celta 2007. gada 19. aprīlī — <i>Lebedef</i> /Komisija 27	27
2007/C 129/48	Lieta F-37/07: Prasība, kas celta 2007. gada 23. aprīlī — <i>Cros</i> /Kopienų Tiesa 28	28
2007/C 129/49	Lieta F-39/07: Prasība, kas celta 2007. gada 23. aprīlī — <i>Campos Valls</i> /Padome 28	28
2007/C 129/50	Lieta F-40/07: Prasība, kas celta 2007. gada 30. aprīlī — <i>Baudelet-Leclaire</i> /Komisija 28	28

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOPIENU TIESA

(2007/C 129/01)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 117, 26.5.2007.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 96, 28.4.2007.

OV C 95, 28.4.2007.

OV C 82, 14.4.2007.

OV C 69, 24.3.2007.

OV C 56, 10.3.2007.

OV C 42, 24.2.2007.

Šie teksti pieejami arī
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi un paziņojumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOPIENU TIESA

Apelācija, ko 2007. gada 12 februārī ierosinājis Luciano Lavagnoli par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 23. novembra spriedumu lietā T-422/04 Lavagnoli/Komisija

(Lieta C-74/07 P)

(2007/C 129/02)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luciano Lavagnoli (pārstāvis — F. Frabetti, avocat)

Otrs procesa dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Currall un H. Kraemer)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 23. novembra spriedumu lietā T-422/04;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un attiecīgi, atzīt prasību lietā T-422/04 par pieņemamu un pamatotu;
- pakārtoti — nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai;
- lemt par izmaksām, tiesāšanās izdevumiem un honorāriem un piespriest Eiropas Kopienu Komisijai tos atlīdzināt.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs, pamatojot savu apelācijas sūdzību, izvirza trīs pamatus.

Izvirzot pirmo pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, interpretējot Vispārējos noteikumus (VN) par Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu 45. panta un Oficiālo norādījumu attiecībā uz ierēdņu novērtēšanu un paaugstināšanu amatā īstenošanu, apstrīdētā sprieduma 53.-75. punktā atzīstot, ka minētie VN neparedz automātisku saikni starp Ģenerāldirektorātu rīcībā

esošajiem prioritātes punktiem (ĢDPP) un punktiem par nopelniem, un ka izskatāmajā lietā ĢDPP tika piešķirti pareizi.

Izvirzot otro pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pieļāva procesuālo kļūdu, minētā sprieduma 59. un 67. punktā atsakoties apmierināt lūgumus par procesa organizatoriskajiem jautājumiem, ko tas izteica un kuri ietvēra lūgumu uzdot Komisijai iesniegt punktus, kas piešķirti amatā paaugstināmajiem ierēdņiem, salīdzinājumā ar viņiem piešķirtajiem punktiem par nopelniem, kā arī salīdzināšanas metodi, kas izmantota, lai veiktu ierēdņu nopelnu salīdzinošo izvērtējumu.

Ar savu trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs vēl arī apgalvo, ka Pirmās instances tiesa apstrīdētā sprieduma 76.-100. punktā pieļāva tiesību kļūdu, neievērojot VN definēto novērtējuma un amatā paaugstināšanas procedūru, Civildienesta noteikumu 43. un 45. pantu un minētos Oficiālos norādījumus, kā arī, izdarot kļūdainu secinājumu par Civildienesta noteikumu 90. panta interpretāciju.

Apelācija, ko 2007. gada 21. februārī ierosinājuši É.R. un citi par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 13. decembra spriedumu lietā T-138/03 É.R. u.c./Padome un Komisija

(Lieta C-100/07 P)

(2007/C 129/03)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: É.R., J.R., A.R., B.R., O.O., T.D., V. D., J.M.D., D.D., D.F., E.E., C.F., H.R., M.R., I.R., B.R., M.R., C.S. (pārstāvis — F. Honnorat, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Kopienu Komisija

Apelācija, ko 2007. gada 21. februārī ierosinājis Angel Angelidis par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2006. gada 5. decembra spriedumu lietā T-416/03 Angelidis/Eiropas Parlaments

(Lieta C-103/07 P)

(2007/C 129/04)

Tiesvedības valoda — franču

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- apelācijas sūdzību atzīt par pieņemamu;
- apelācijas sūdzību atzīt par pamatotu;
- atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 13. decembra spriedumu lietā T-138/03;
- izdot rīkojumu lietu nodot atpakaļ Pirmās instances tiesai, lai tā lemtu par apelācijas sūdzības iesniedzēju lūgumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzībā tās iesniedzēji lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu, jo ar to prasība ir noraidīta daļēji kā nepieņemama un pārējā daļā kā nepamatota.

Pirmkārt, attiecībā uz prasības pieņemamību apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka Pirmās instances tiesas pamatojums ir pretrunīgs un ka, atzīstot, ka prasība par zaudējumu atlīdzību sakarā ar H.E.R. inficēšanos un nāvi tika iesniegta pēc 5 gadu noilguma termiņa beigām, šī tiesa ir pārkāpusi gan Tiesas Statūtu 46. pantu, gan Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktu. Šajā sakarā viņi uzsver, ka, tā kā pieteikumu izskatīšanas brīdī viņu rīcībā nebija atbilstošu epidemioloģisko datu, kas ļautu precīzi noteikt viņu tuvinieku inficēšanās dienu, Pirmās instances tiesa nevarēja atzīt, ka ir iestājies viņu prasības iesniegšanai noteiktais noilguma termiņš.

Otrkārt, arī attiecībā uz prasības izskatīšanu pēc būtības apelācijas sūdzības iesniedzēji uzsver, ka Pirmās instances tiesa ir norādījusi pretrunīgu pamatojumu un ir pārkāpusi iepriekš minētās konvencijas 6. panta 1. punktu, pirmkārt, savu lēmumu pamatojot ar veciem ziņojumiem un neņemot vērā jaunākos epidemioloģiskos datus un, otrkārt, atzīstot, ka nav pierādīta cēloņsakarība starp norādīto kaitējumu un prettiesisko rīcību, kurā tiek vainotas Kopienu iestādes.

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Angel Angelidis (pārstāvis — E. Boigelot, avocat)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- apelāciju atzīt par pieņemamu un pamatotu un tādējādi
- atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 5. decembra spriedumu lietā T-416/03 Angelidis/Parlaments;
- iztiesāt prāvu, apmierinot sākotnējo prasītāja prasību lietā T-416/03:
 - atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāra 2003. gada 4. marta lēmumu par prasītāja novērtējuma ziņojuma par 2001. gadu galīgu pieņemšanu;
 - atcelt minēto lēmumu attiecībā uz 2001. gadu;
 - noteikt zaudējumus par nodarīto morālo kaitējumu un apdraudējumu karjerā gan būtisko kļūdu, gan arī ievērojami novēlotās minētā ziņojuma par 2001. gadu sagatavošanas dēļ, tādējādi radot īpašas neērtības, *ex aequo et bono* EUR 20.000 apmērā, tos palielinot vai samazinot tiesvedības laikā;
 - piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktu.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu apelācijas sūdzību prasītājs būtībā pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir pieļāvusi vairākas kļūdas Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu 26. un 43. panta, kā arī vispārīgo noteikumu par šo Civildienesta noteikumu pantu īstenošanu interpretācijā. Šīs kļūdas galvenokārt attiecas uz Pirmās instances tiesas veiktu plašu vērtējumu saistībā ar šauri skatāmiem gadījumiem, kuros var atkāpties no noteikuma, atbilstoši kuram novērtējuma ziņojuma vērtēšana un apstiprināšana ir jāveic diviem dažādiem novērtētā ierēdņa hierarhijas locekļiem, un Pirmās instances tiesas pieņēmumu par nepieciešamības

konsultēties ar tieši — salīdzinājumā ar šo ierēdni — augstākstāvošu ierēdni neesamību. Šo divu aspektu kontekstā apstrīdētajā spriedumā ir vērojama virkne trūkumu Pirmās instances tiesas sniegtajā pamatojumā, ar ko tādējādi nepareizi tika novērtēti vairāki prasītāja iesniegtie pierādījumi.

Apelācija, ko 2007. gada 23. februārī ierosinājusi Ferrero Deutschland GmbH par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 15. decembra spriedumu lietā T-310/04 Ferrero Deutschland GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un Cornu SA Fontain

(Lieta C-108/07 P)

(2007/C 129/05)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ferrero Deutschland GmbH (pārstāvis — M. Schaeffer, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Cornu SA Fontain

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2006. gada 15. decembra spriedumu lietā T-314/04 Ferrero Deutschland/ITSB — Cornu SA Fontain;
- piespriest ITSB un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas pamatojumam norāda vienu apelācijas pamatu, atsaucoties uz to, ka Pirmās instances tiesa pārkāpa Kopienas tiesības, precīzāk, ka tā nepareizi interpretēja Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Saistībā ar to, iesniedzēja min sekojošus piecus argumentus.

Pirmkārt, Pirmās instances tiesa neņēma vērā faktu, ka attiecīgos sāļtos un saldus produktus ražo un izplata attiecīgā apjomā tie paši uzņēmumi, tai skaitā persona, kas iestājusies lietā. Otrkārt, Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, uzskatot, ka attiecīgām precēm ir tikai neliela līdzība, turpretim, šajā gadījumā, varētu konstatēt vismaz vidēju līdzības pakāpi. Treškārt, Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, piedēvējot preču zīmēm "Ferrero" un "Ferro" tikai "zināmu līdzības pakāpi", turpretim no argumentiem, kurus Pirmās instances tiesa pati norāda savā

spriedumā, vajadzētu secināt, ka šīm preču zīmēm ir vidēja vai pat augsta līdzības pakāpe. Ceturtkārt, Pirmās instances tiesa nepietiekami ņēma vērā dokumentus, kurus iesniedzēja apelācijas sūdzības iesniedzēja, lai izceltu preču zīmes "Ferrero" augsto atšķirību. Visbeidzot, Pirmās instances tiesa sajaukšanas iespējas izvērtējumā pieļāva tiesību kļūdu, neņemot vērā daudzus faktorus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 40/94 septītajā apsvērumā.

(¹) OV 1994 L 11, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Juzgado Contencioso-Administrativo n° 22 de Madrid (Spānija) 2007. gada 12. marta rīkojumu — Ecologistas en Acción-CODA/Ayuntamiento de Madrid

(Lieta C-142/07)

(2007/C 129/06)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 22 de Madrid (Spānija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ecologistas en Acción-CODA

Atbildētāja: Ayuntamiento de Madrid

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai no Padomes Direktīvas 85/337/EEK⁽¹⁾, kas grozīta ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK, izrietošā vajadzība pēc noteiktās ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras ir attiecināma uz projektiem attiecībā uz būvdarbiem pilsētas ceļos, ņemot vērā projekta raksturu un lielumu, liela iedzīvotāju blīvuma zonu, vēsturiskas, kultūras vai arheoloģiskas nozīmes ainavu skārums?
- 2) Vai no Padomes Direktīvas 85/337/EEK, kas grozīta ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK⁽²⁾, izrietošā vajadzība pēc noteiktās ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras ir attiecināma uz projektiem, kas ir šīs administratīvās tiesvedības priekšmets, ņemot vērā gan to, gan šosejas, kurā tos paredzēts īstenot, raksturu, iezīmes, lielumu, ietekmi uz vidi, apdzīvotības blīvumu, paredzēto un iespējamo sadalīšanu saistībā ar visaptverošu projektu, kurā iecerēts attiecībā uz vienu un to pašu šoseju veikt līdzīgas darbības?

3) Vai Eiropas Kopienų Tiesas (trešās palātas) 2006. gada 16. marta spriedumā, kas pasludināts lietā C-332/04 ⁽³⁾, un, konkrēti, minētā sprieduma 69.-88. punktā noteiktie kritēriji ir piemērojami attiecībā uz projektiem, kas ir šīs tiesvedības priekšmets, ņemot vērā gan to, gan šosejas, kurā tos paredzēts īstenot, raksturu, iezīmes, lielumu, ietekmi uz vidi, paredzēto un iespējamo sadalīšanu saistībā ar visaptverošu projektu, kurā iecerēts attiecībā uz vienu un to pašu šoseju veikt līdzīgas darbības, un vai tādēļ attiecībā uz tiem ir jāveic noteiktās ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras?

4) Vai Spānijas valsts iestādes, veidamas administratīvās lietas materiālos un, konkrēti, tajos ietvertajos pārskatos un ziņojumos attiecībā uz projektiem, kas ir šīs tiesvedības priekšmets, norādīto, ir faktiski izpildījušas pienākumus, kas izriet no Padomes Direktīvas 85/337/EEK, kas grozīta ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK, attiecībā uz ietekmes uz vidi novērtējumu, pat ja formāli attiecībā uz projektu nav tikusi veikta noteiktā ietekmes uz vidi novērtējuma procedūra, kas paredzēta minētajā direktīvā?

⁽¹⁾ Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1997. gada 3. marta Direktīva 97/11/EK, ar kuru groza Direktīvu 85/337/EEK (OV L 73, 5. lpp.).

⁽³⁾ 2006. gada Judikatūras Krājums, I-40. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 15. martā — Eiropas Kopienų Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-149/07)

(2007/C 129/07)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Hottiaux un K. Herrmann, pārstāvji)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neizveidojot īpašu tiesisko regulējumu paralēlo importēšanas atļauju izsniegšanai attiecībā uz fitofarmaceutiskajiem produktiem, Polijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. pants;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

EKL 28. pantā ir paredzēts, ka dalībvalstu starpā ir aizliegti importa kvantitatīvie ierobežojumi un citi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību. Komisija uzskata, ka, neizveidojot īpašu tiesisko regulējumu tirdzniecības atļauju izsniegšanai attiecībā uz fitofarmaceutiskajiem produktiem, kas tiek importēti no citām dalībvalstīm vai attiecībā uz kuriem ir jau izsniegta tirdzniecības atļauja un kas ir identiski (Tiesas judikatūras izpratnē), Polijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. pants.

Atbilstoši Tiesas judikatūrai, gadījumā, ja nepastāv saskaņošanas pasākumi: "jebkāds dalībvalstu tiesiskais regulējums, kas var tieši vai netieši, faktiski vai potenciāli traucēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, ir uzskatāms par pasākumu ar kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību". Tiesa ir arī atzinusi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums vai prakse, kas noved pie importa sadalījuma kanālos, tādā nozīmē, ka šo importu var veikt tikai atsevišķi saimnieciskās darbības subjekti, kamēr citiem tas nav iespējams, ir uzskatāms par pasākumu ar kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību. Līdz ar to ir jānosaka procedūra, kas ļautu prasīt iepriekšēju tirdzniecības atļauju attiecībā uz importētajiem produktiem, ieviešot vispārpiemērojamus noteikumus, kas ir saistoši arī valsts iestādēm. Šai procedūrai ir jābūt viegli pieejamai un tai ir jānorisinās saprātīgos termiņos. Šādi vispārpiemērojami noteikumi ir nepieciešami, lai attiecīgās personas zinātu par tiesībām, kuras tām piešķir Kopienų tiesības.

Kaut arī Komisija varētu akceptēt jauno Polijas tiesiskā regulējuma grozījumu projektu šajā jautājumā, tas tomēr nebija stājies spēkā pēc Komisijas argumentētajā atzinumā norādītā divu mēnešu termiņa beigām, kurā tika lūgts pārtraukt šo pārkāpumu. Atbilstoši pastāvīgai judikatūrai pienākumu neizpilde ir jānovērtē, ņemot vērā dalībvalsts tiesisko stāvokli argumentētajā atzinumā paredzētā termiņa beigās. Vēlāk notikušās izmaiņas Tiesa nevar ņemt vērā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2007. gada 21. marta rīkojumu — Finanzamt für Körperschaften III in Berlin/Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

(Lieta C-157/07)

(2007/C 129/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Finanzamt für Körperschaften III in Berlin

Atbildētājs: Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimastatt GmbH

Prasība, kas celta 2007. gada 22. martā — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-160/07)

(2007/C 129/09)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (⁽¹⁾) 31. pants liedz piemērot dalībvalsts tiesību regulējumu, saskaņā ar kuru dalībvalstī reģistrēts pilnīgs nodokļu maksātājs, nosakot kopējo ienākumu apmēru, noteiktos apstākļos var atskaitīt zaudējumus no pastāvīga uzņēmuma, kas atrodas citā dalībvalstī, kuri atbilstoši Konvencijai par izvairīšanos no dubultas aplikšanas ar nodokļiem [*Doppelbesteuerungsabkommen*] ir atbrīvoti no uzņēmumu ienākuma nodokļa,

— saskaņā ar kuru [regulējumu] tomēr gadījumos, ja nākamajos taksācijas periodos uzņēmējdarbības ienākumi no pastāvīga uzņēmuma, kas atrodas citā dalībvalstī, kuri atbilstoši Konvencijai par izvairīšanos no dubultas aplikšanas ar nodokļiem ir atbrīvojami no nodokļiem, veido pozitīvu summu, konkrētajā taksācijas periodā, nosakot kopējo ienākumu summu, atskaitītā summa ir atkal jāpieskaita;

— pēdējais noteikums tomēr nav piemērojams gadījumos, ja nodokļu maksātājs var pierādīt, ka saskaņā ar attiecībā uz viņu spēkā esošajām citās dalībvalsts tiesību normām “vispārīgi” nedrīkst prasīt, ka zaudējumi tiek atskaitīti citos gados, izņemot konkrēto gadu, kad tie radušies, kas netiek īstenots, ja citā dalībvalstī saskaņā ar tās tiesību normām vispārīgi tiek piešķirtas tiesības atskaitīt zaudējumus, tomēr konkrētajā situācijā, kādā atrodas nodokļu maksātājs, tas netiek īstenots?

2) Gadījumā, ja uz jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: vai dalībvalsti, kurā reģistrēts nodokļu maksātājs, ietekmē tas, ka citā dalībvalstī (peļņas avota valstī) spēkā esošie zaudējumu atskaitīšanas ierobežojumi ir pretrunā ar Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 31. pantu, jo, salīdzinot ar pilnīgiem nodokļu maksātājiem, tie nostāda nelabvēlīgākā situācijā daļējos nodokļu maksātājus, kas gūst ienākumus no pastāvīgiem uzņēmumiem?

3) Turpmāk gadījumā, ja uz iepriekšējo [1]) jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: vai dalībvalstij, kurā reģistrēts nodokļu maksātājs, nav jāveic zaudējumu no ārvalstu uzņēmuma papildu aplikšana ar nodokļiem tad, ja pretējā gadījumā tos nevarēs atskaitīt nevienā citā dalībvalstī, jo pastāvīgais uzņēmums citā dalībvalstī ir slēgts?

(¹) OV L 1, 1994, 1. lpp.

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Simonsson un P. Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, netransponējot valsts tiesībās Direktīvas 92/21/EK (⁽¹⁾) 7.b pantā noteikto saistībā ar XI pielikuma B iedaļas III daļu, kā arī 9. panta 2. punktu un 12. panta 1. punktu un VII pielikumu Direktīvas pēdējā redakcijā ar grozījumiem, kas izriet no Direktīvas 2002/84/EK (⁽²⁾), Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai izliek Direktīva 95/21/EK redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti tostarp ar Direktīvu 2001/106 (⁽³⁾);

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 95/21/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 1996. gada 30. jūnijā. Terminš Direktīvas 2001/106/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2003. gada 22. jūlijā. Terminš Direktīvas 2002/84/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2003. gada 23. novembrī.

(¹) Padomes 1995. gada 19. jūnija Direktīva 95/21/EK, kas nosaka, kā kuģošanai Kopienas ostās un dalībvalstu jurisdikcijai pakļautos ūdeņos piemērot starptautiskos standartus attiecībā uz kuģu drošību, piesārņojuma novēršanu un dzīves un darba apstākļiem uz kuģiem (ostas valsts kontrole) (OV L 157, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 5. novembra Direktīva 2002/84/EK, ar ko groza direktīvas par kuģošanas drošību un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanu (OV L 324, 53. lpp.).

(³) OV L 19, 17. lpp.

Apelācija, ko 2007. gada 26. martā ierosinājis *Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi un Musa Akar par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2007. gada 17. janvāra rīkojumu lietā T-129/06 *Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi un Musa Akar*/Eiropas Kopienu Komisija*

(Lieta C-163/07 P)

(2007/C 129/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi un Musa Akar* (pārstāvis — Ç. Şahin, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2007. gada 17. janvāra rīkojumu lietā T-129/06 ⁽¹⁾, kas apelācijas sūdzības iesniedzējiem ir paziņots 2007. gada 26. janvārī, un apstrīdēto atbildētājas 2005. gada 23. decembra lēmumu Nr. MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614;
- pakārtoti, norādītājā nozīmē atcelt pirmajā daļā minēto Pirmās instances tiesas rīkojumu un apstrīdēto atbildētājas 2005. gada 23. decembra lēmumu Nr. MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614 un apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumus pirmajā instancē;
- papildus pakārtoti, atcelt pirmajā daļā minēto Pirmās instances tiesas rīkojumu un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Pirmās instances tiesā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji prasījumiem saistībā ar minēto rīkojumu sniedz šādu pamatojumu.

Vērtējot izskatāmās lietas apstākļus, Pirmās instances tiesai nav jāprobežojas ar lietas dalībnieku apgalvojumiem, un lieta nav jāizlemj, vienīgi pamatojoties uz lietas dalībnieku iesniegtajiem pierādījumiem. Tiesas Statūtu 21. pantā ir skaidri noteikts, ka Eiropas Kopienu tiesām ir pienākums noskaidrot lietas apstākļus — tiesa tos ne vien var noskaidrot pēc savas ierosmes, bet tai pat ir pienākums to veikt, ja tas ir nepieciešams.

Šajā lietā nenoskaidrojot, vai atbildētāja apstrīdētajā lēmumā ir sniegusi pienācīgu pamatojumu, un apelācijas sūdzības iesniedzējiem tikai pēc mēneša — tātad pēc termiņa beigām — norādot uz formas trūkumiem, Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Tiesas Statūtu 21. pantu, Pirmās instances tiesas Regla-

menta 64. pantu un Kopienu materiālās tiesības saistībā ar tiesību aktu likumības prezumpcijas principu un tiesību akta šķietamās esamības doktrīnu. Kopienu tiesībās administrācijas pieļautu ļoti būtisku un acīmredzamu kļūdu sekas ir tiesību akta pilnīga spēkā neesamība.

Ja apelācijas sūdzības iesniedzēji būtu pienācīgi informēti par tiem pieejamiem tiesību aizsardzības līdzekļiem, viņi uzreiz būtu uzticējuši lietu praktizējošam advokātam un tādējādi iesnieguši prasību paredzētajā termiņā. Pirmās instances tiesas iebildums, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji un viņu Turcijas advokāti nav ievērojuši rūpību, kāda ir sagaidāma no apdomīga prasības iesniedzēja, neatbrīvoja atbildētāju no pienākuma pienācīgi norādīt pieejamos tiesību aizsardzības līdzekļus.

⁽¹⁾ OV C 212, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal de grande instance de Nantes (Francija) 2007. gada 27. marta rīkojumu — *James Wood/Fonds de Garantie*

(Lieta C-164/07)

(2007/C 129/11)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Nantes

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *James Wood*

Atbildētājs: *Fonds de Garantie*

Prejudiciālais jautājums

Vai saskaņā ar Romas līguma 7. pantā pasludināto nediskriminācijas pilsonības dēļ vispārīgo principu *Code français de Procédure Pénal* (Francijas Kriminālprocesa kodekss) 706-3. panta normas ir saderīgas ar Kopienu tiesībām, ja Eiropas Kopienu pilsonim, kas dzīvo Francijā un ir bērna, kas ir Francijas pilsonis un kas gājis bojā ārpus valsts teritorijas, tēvs, ir atteikta *Fonds de Garantie* maksātā kaitējuma atlīdzība vienīgi viņa pilsonības dēļ?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Vestre Landsret* (Dānija) 2007. gada 27. marta rīkojumu — *Skatteministeriet/Ecco Sko A/S*

(Lieta C-165/07)

(2007/C 129/12)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret (Dānija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Skatteministeriet* (Dānijas nodokļu ministrija)

Atbildētājs: *Ecco Sko A/S*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 ⁽¹⁾ par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, ko groza Komisijas 2000. gada 13. oktobra Regula (EK) Nr. 2263/2000 ⁽²⁾, I pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi apavi, kā attiecīgie apavi pamata prāvā, ir jāklasificē kā apavi ar ādas virsu atbilstoši KN 6403. pozīcijai vai kā apavi ar tekstilmateriāla virsu atbilstoši KN 6404. pozīcijai
- 2) Vai KN 64. nodaļas 1. papildu piezīme, kas ir ieviesta ar Komisijas 1992. gada 23. decembra Regulu Nr. 3800/92 ⁽³⁾, ar ko groza Padomes Regulu Nr. 2658/87, ir saderīga ar KN 64. nodaļas 4.a) piezīmi?

⁽¹⁾ Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2000. gada 13. oktobra Regula (EK) Nr. 2263/2000, ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumu (OV L 264, 1. lpp.), Grozījumi: OV L 276, 28.10.2000., 92. lpp.

⁽³⁾ OV L 284, 8. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Cour d'appel de Bruxelles* (Beļģija) 2007. gada 29. marta rīkojumu — *AXA Belgium SA*, agrāk — *AXA Royale Belge SA*/1. Beļģijas valdība, *administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines*, 2. Beļģijas valdība, *administration de l'inspection spéciale des impôts*

(Lieta C-168/07)

(2007/C 129/13)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Bruxelles

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *AXA Belgium SA*, agrāk — *AXA Royale Belge SA*

Atbildētāja: 1. Beļģijas valdība, *administration de la TVA, de l'enregistrement et des domaines*, 2. Beļģijas valdība, *administration de l'inspection spéciale des impôts*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās Direktīvas 77/388/EKK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma [: vienota aprēķinu bāze] ⁽¹⁾, tiesību normas, īpaši 13. panta A daļas 1. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tā, ka tas ļauj dalībvalstīm piemērot atbrīvojumu no nodokļa vienīgi tad, ja patstāvīgas personu grupas sniedz pakalpojumus vienīgi tās dalībniekiem, izslēdzot personas, kas nav to dalībnieki?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā Direktīva 77/388/EKK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Spānija) 2007. gada 2. aprīļa rīkojumu — Comunidad Autónoma de Canarias/ Club Náutico de Gran Canaria

(Lieta C-186/07)

(2007/C 129/14)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Club Náutico de Gran Canaria

Atbildētājs: Comunidad Autónoma de Canarias

Prejudiciālie jautājumi

Kāda ir Eiropas Kopienu Tiesas 1998. gada 7. maija sprieduma ⁽¹⁾ iedarbība attiecībā uz 7. jūnija *Ley 20/91* par grozījumiem Kanāriju salu vispārējā ekonomiskajā un nodokļu režīmā 10. panta 1. punkta 13. apakšpunktu?

⁽¹⁾ Lieta C-124/96 Komisija/Spānija, *Recueil*, I-2501. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Rechtbank Zutphen (Nīderlande) 2007. gada 3. aprīļa rīkojumu — kriminālprocess pret Dirk Endendijk

(Lieta C-187/07)

(2007/C 129/15)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Zutphen

Lietas dalībnieks pamata procesā

Dirk Endendijk

Prejudiciālie jautājumi

1) Kā ir jāinterpretē termins "piesiet" Direktīvas 91/629/EEK ⁽¹⁾ savienojumā ar Lēmumu 97/182/EK ⁽²⁾ izpratnē?

2) Vai šajā sakarā ir jebkāda nozīme [virves] materiālam un garumam, kā arī piesiešanas mērķim?

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīva 91/629/EEK, ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (OV L 340, 28. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1997. gada 24. februāra Lēmums 97/182/EK, ar kuru groza pielikumu Direktīvā 91/629/EEK (OV L 76, 30. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Cour de cassation (Francija) 2007. gada 3. aprīļa rīkojumu — Commune de Mesquer/Total France SA, Total International Ltd

(Lieta C-188/07)

(2007/C 129/16)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Commune de Mesquer

Atbildētāji: Total France SA, iepriekš saukts: Total raffinage distribution, Total International Ltd

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai mazuts, kas ir naftas pārstrādes procesa produkts, kas ir piemērots patērētāju vajadzībām, kuru ražotājs ir paredzējis pārdot kā degvielu un kas — kāds tas ir minēts 1968. gada 20. decembra Direktīvā 68/414/EEK ⁽¹⁾, kas grozīta ar 1998. gada 14. decembra Direktīvu 98/93/EK par stratēģiskajiem resursiem ⁽²⁾, kas izriet no uzkrāšanas pienākuma, — var tikt definēts kā atkritumi saskaņā ar 1975. gada 15. jūlija Direktīvu 75/442/EEK ⁽³⁾, kas grozīta ar 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK ⁽⁴⁾ un kodificēta ar Direktīvu 2006/12/EK ⁽⁵⁾?

2) Vai mazuta krava, kuru pārvadāja kuģis un nejausi izlēja jūrā, sajaucoties ar ūdeni un nogulām ir uzskatāma par atkritumiem Direktīvas 2006/12/EK I pielikuma Q4 punkta izpratnē?

3) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga un uz otro jautājumu apstiprinoša: vai mazuta ražotājs (*Total raffinage*) un/vai pārdevējs un fraktētājs (*Total international Ltd*) var tikt uzskatīti par atkritumu radītāju un/vai īpašnieku Direktīvas 2001/12/EK 1. panta b) un c) apakšpunkta izpratnē, lai piemērotu šīs pašas direktīvas 15. pantu, ja negadījuma brīdī, kas produktu pārvērta par atkritumiem, vielas pārvadātājs bija trešā persona?

- (¹) Padomes 1968. gada 20. decembra Direktīva 68/414/EEK, ar ko EEK dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves (OV L 308, 14. lpp.).
- (²) Padomes 1998. gada 14. decembra Direktīva 98/93/EK, ar kuru groza Direktīvu 68/414/EEK, ar ko uzliek EEK dalībvalstīm par pienākumu glabāt jēlnaftas un/vai naftas produktu minimālus uzkrājumus (OV L 358, 100. lpp.).
- (³) Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp.).
- (⁴) Padomes 1991. gada 18. marta Direktīva 91/156/EEK, ar ko groza Direktīvu 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 78, 32. lpp.).
- (⁵) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīva 2006/12/EK par atkritumiem (OV L 114, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 3. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-189/07)

(2007/C 129/17)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — P. Oliver un F. Jimeno Fernández)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka

savā suverēnajā vai jurisdikcijā ietilpstošajā teritorijā un jūras ūdeņos neapmierinoši veicot zvejas kontroli, pārbaudi un uzraudzību, ieskaitot tādu sugu zivju izkraušanu un pārdošanu, uz kurām attiecas noteikumi par vajadzīgo minimālo garumu atbilstoši Regulai (EK) Nr. 850/98 (¹) un Regulai (EK) Nr. 2406/96 (²), un

neievērojot pietiekami to, ka ir jāveic attiecīgi pasākumi pret personām, kas pārkāpušas Kopienų tiesisko regulējumu, galvenokārt uzsākot administratīvu procedūru vai kriminālprocesu un piemērojot sankcijas, kas atturētu šīs personas no tā,

Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Regulas (EEK) Nr. 2847/93 (³) 2. panta 1. punkts un 31. panta 1. un 2. punkts;

— piespriest Spānijas Karalistei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Piemērojamās tiesību normas liek dalībvalstīm:

— ieviest to sugu, uz kurām attiecas noteikumi par vajadzīgo minimālo garumu, izkraušanas un pārdošanas efektīvu kontroles, pārbaudes un uzraudzības sistēmu;

— piemērot sankcijas personām, kas atbildīgas par Kopienų tiesiskā regulējuma pārkāpumiem, lai tās atturētu personas no šādas rīcības;

— faktiski piemērot tādas sankcijas, kādas šīm atbildīgajām personām var piemērot, lai novērstu netaisnīgu iedzīvošanos no šādas nelikumīgas darbības.

Šajā gadījumā ir atbilstoši konstatēts, ka Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko Kopienų tiesību akti tai uzliek saistībā ar kontroles veikšanu un sankciju piemērošanu par pārkāpumiem zvejas jomā. Šī pienākuma neizpildi ir konstatējuši ne tikai Kopienų inspektori savos secinājumos, bet arī atbildētāja, kas to pati ir atzinusi.

(¹) Padomes 1998. gada 30. marta Regula par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai (OV L 15, 1. lpp.).

(²) Padomes 1996. gada 26. novembra Regula, ar ko paredz kopējus tirdzniecības standartus attiecībā uz noteiktiem zivsaimniecības produktiem (OV L 334, 1. lpp.).

(³) Padomes 1993. gada 12. oktobra Regula, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai (OV L 261, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 3. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-190/07)

(2007/C 129/18)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — C. Cattabriga, pārstāvis)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Itālijas Republika, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 22. decembra Direktīvu 2004/117/EK, ar ko groza Direktīvas 66/401/EEK, 66/402/EEK, 2002/54/EK, 2002/55/EK un 2002/57/EK attiecībā uz oficiālā uzraudzībā veiktajām pārbaudēm un trešās valstīs ražotu sēklu līdzvērtību ⁽¹⁾, un jebkurā gadījumā nepaziņojot par to Komisijai, nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 8. pants;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2004/117/EK transponēšanas termiņš beidzās 2005. gada 1. oktobrī.

⁽¹⁾ OV L 14, 18. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Zala Megyei Biróság 2007. gada 10. aprīļa rīkojumu — OTP Bank Rt. un Merlin Gerin Zala Kft./Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

(Lieta C-195/07)

(2007/C 129/19)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Zala Megyei Biróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: OTP Bank Rt. un Merlin Gerin Zala Kft.

Atbildētājs: Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai "Pievienošanās akta" ⁽¹⁾ (Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā) X pielikuma 4. nodaļas 3. punkta a) apakšpunkts, kas piemērojams saskaņā ar minētā Pievienošanās akta 24. pantu un kurā

noteikts, ka "Ungārija var līdz 2007. gada 31. decembrim, ieskaitot, piemērot [vietējo] uzņēmumu ienākuma nodokļa [lasīt: saimnieciskās darbības nodokļa] samazinājumus [atlaides], kas nepārsniedz 2 % no peļņas [tīrajiem ieņēmumiem] un ko uz noteiktu laiku piešķir vietējās iestādes [pašvaldības] atbilstīgi 6. un 7. pantam 1990. gada C Aktā [Likumā] par vietējiem nodokļiem [...]”, jāinterpretē:

- kā pārejas posma izņēmums, kas ļauj Ungārijai saglabāt saimnieciskās darbības nodokli, vai
- tādējādi, ka, Pievienošanās līgumā [aktā] esot paredzētai iespējai saglabāt saimnieciskās darbības nodokļa atlaides, Ungārijai tiek atzītas tiesības (pārejas posmā) saglabāt arī tāda veida nodokļus kā saimnieciskās darbības nodokļus?

- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts noliedzoši, šī tiesa uzdod arī šādu jautājumu:

Pēc kādiem kritērijiem atbilstoši pareizai Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK ⁽²⁾ interpretācijai tiek uzskatīts, ka nodoklis nav apgrozījuma nodoklis Sestās direktīvas 33. panta izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 236, 846. lpp.

⁽²⁾ OV L 145, 1. lpp.

Apelācija, ko 2007. gada 12. aprīlī ierosinājusi Aktieselskabet af 21. november 2001 par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 6. februāra spriedumu lietā T-477/04 Aktieselskabet af 21. november 2001/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

(Lieta C-197/07 P)

(2007/C 129/20)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Aktieselskabet af 21. november 2001 (pārstāvis — C. Barrett Christiansen, advokat)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Pirmās instances tiesas 2007. gada 6. februāra spriedumu, lieta T-477/04 (apstrīdētais lēmums);

- uzdot Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (ITSB) samaksāt tiesāšanās izdevumus Tiesā;
- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 7. oktobra lēmumu, lieta R-364/2003-1;
- uzdot Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (ITSB) samaksāt tiesāšanās izdevumus Pirmās instances tiesā un ITSB instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka konstatējot reputāciju saskaņā ar Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punktu attiecībā uz agrākajām preču zīmēm Pirmās instances tiesa kļūdains:

1. apstrīdētajā lēmumā nenoskaidra 36 agrākās preču zīmes;
2. ņēma vērā pierādījumus, kuri neatbilst ITSB oficiālajām vadlīnijām;
3. ņēma vērā pierādījumus, kuri neattiecas uz agrākajām preču zīmēm;
4. ņēma vērā pierādījumus bez norādīta datuma;
5. neņēma vērā, ka attiecīgais datums reputācijas pierādīšanai ir apstrīdētā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums;
6. apstiprināja reputāciju, balstoties uz pierādījumiem, kuri laikā neatbilst apstrīdētā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumam;
7. kā reputācijas pierādījumu ņēma vērā tirgus aptauju bez pierādījumiem par
 - a) to, vai aptauju veicis neatkarīgs un atzīts pētniecības institūts vai sabiedrība;
 - b) intervēto personu skaitu un profilu (dzimums, vecums, profesija un pagātne);
 - c) metodi un apstākļiem, kādos aptauja tika veikta, un pilnīgu aptaujas anketā ietvertu jautājumu sarakstu;
 - d) to, vai aptaujā atspoguļotā procentuālā daļa atbilst absolūtajam aptaujāto personu skaitam vai arī tikai to personu skaitam, kuras faktiski sniegušas atbildi.
8. pirms visaptveroša vērtējuma sniegšanas neapsvēra pierādījumu individuālo vērtību.

Saskaņā ar Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punktu konstatējot netaisnīgu labumu, kas gūts no reputācijas, Pirmās instances tiesa kļūdains

9. balstījusi savu lēmumu par netaisnīgu labumu, kas gūts no reputācijas, nevis no atpazīstamības, kas neatbilst Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punktam;
10. atzina, ka iespēja, kuru nevar izslēgt, ir pietiekama, lai pierādītu, ka *prima facie* pastāv nākotnes risks, kas nav hipotētisks, ka pieteikuma iesniedzējs netaisnīgi gūs labumu no agrāko preču zīmju reputācijas.

Apelācija, ko 2007. gada 12. aprīlī ierosinājis Donal Gordon par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2007. gada 7. februāra spriedumu lietā T-175/04 Donal Gordon/Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta C-198/07 P)

(2007/C 129/21)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Donal Gordon (pārstāvji — J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten un Ph. Reyniers, avocats)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt spriedumu lietā T-175/04 un izspriest lietu pēc būtības;
- atzīt apelācijas sūdzības iesniedzēja patieso ieinteresētību savā karjeras attīstības ziņojumā, neatkarīgi no administrācijas ieinteresētības;
- atzīt, ka invaliditāte būtībā ir atgriezeniska un Komisijas medicīniskais dienests to par tādu uzskata un kā pret tādu attiecas;
- atzīt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesības uz tiesisko aizsardzību sakarā ar viņa karjeras attīstības ziņojumu;
- apmierināt prasību par zaudējumu atlīdzību un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam 1, 5 miljonus EUR kā kompensāciju;
- piespriest pretējai pusei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Pirmās instances tiesas spriedums ir pamatots ar nepareiziem un/vai patvaļīgiem argumentiem, jo:

- tiek noliegta apelācijas sūdzības iesniedzēja neatkarīgā ieinteresētība viņa karjeras attīstības ziņojumā;
- netiek ievērots invaliditātes tiesiskais regulējums un tā piemērošana;
- apelācijas sūdzības iesniedzējam tiek liegta tiesiskā aizsardzība neskatoties uz to, ka nav noskaidrots jautājums, vai viņa invaliditāti ir vai nav izraisījis darbs;
- tiek lemts par zaudējumiem, neņemot vērā apelācijas sūdzības iesniedzēja situācijas iespējamās sekas.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Corte suprema di cassazione (Itālija) 2007. gada 12. aprīļa rīkojumu — Alfonso Luigi Marra/Eduardo De Gregorio

(Lieta C-200/07)

(2007/C 129/22)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Alfonso Luigi Marra

Atbildētājs: Eduardo De Gregorio

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) vai Eiropas Parlamenta locekļa bezdarbības gadījumā, kad tas neizmanto iespēju tieši iesniegt Parlamenta priekšsēdētājam pieprasījumu aizstāvēt viņa privilēģijas un neaizskaramību, kura viņam ir paredzēta Parlamenta Reglamenta⁽¹⁾ 6. panta otrajā daļā, tiesai, kura izskata civillietu, ir pienākums iesniegt priekšsēdētājam pieprasījumu atcelt deputāta neaizskaramību, lai tā varētu turpināt tiesvedību un pieņemt nolēmumu;
- 2) vai, ja Eiropas Parlaments nav paudis vēlmi aizsargāt parlamenta locekļa neaizskaramību un privilēģijas, tiesa, kas izskata civillietu, ņemot vērā visus konkrētās lietas apstākļus var izlemt to, vai šāda privilēģija pastāv vai nepastāv.

⁽¹⁾ OV L 61, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Corte suprema di cassazione (Itālija) 2007. gada 13. aprīļa rīkojumu — Alfonso Luigi Marra/Clemente Antonio

(Lieta C-201/07)

(2007/C 129/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Alfonso Luigi Marra

Atbildētājs: Clemente Antonio

Prejudiciālie jautājumi

Jautājumi ir tādi paši kā tie, kas ir uzdoti lietā C-200/07.

Prasība, kas celta 2007. gada 19. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-206/07)

(2007/C 129/24)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Pignataro un M. Afonso)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2004. gada 22. marta Direktīvas 2004/33/EK⁽¹⁾ par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/98/EK piemērošanu attiecībā uz dažām tehniskajām prasībām asinīm un asins komponentiem prasības, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 8. februārī.

(¹) OV L 91, 25. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 20. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-210/07)

(2007/C 129/25)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — R. Vidal Puig un P. Dejmek)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/49/EK (¹) par drošību Kopienas dzelzceļos un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva) prasības, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 33. pants;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2004/49/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2006. gada 30. aprīlī.

(¹) OV L 164, 44. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 25. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-216/07)

(2007/C 129/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande un W. Bogensberger, pārstāvji)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīvu 2003/110/EK par palīdzību tranzīta gadījumos, lai veiktu izraidīšanu pa gaisa ceļu (¹), vai katrā ziņā nedarot tos zināmus Komisijai, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2003/110/EK transponēšanai beidzās 2005. gada 5. decembrī.

(¹) OV L 321, 26. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 25. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-218/07)

(2007/C 129/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Condou, W. Bogensberger)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

— nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīvu 2003/109/EK ⁽¹⁾ par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, vai nedarot šos tiesību aktus zināmus Komisijai, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriet Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas 2003/109/EK transponēšanai beidzās 2006. gada 23. janvārī.

⁽¹⁾ OV L 16, 44. lpp.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Prasība, kas celta 2007. gada 26. martā — Imelios/Komisija

(Lieta T-97/07)

(2007/C 129/28)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Imelios SA, Vélizi Villacoublay (Francija) (pārstāvis — C. Curtil, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- galvenokārt, attiecībā uz procedūru atzīt, ka Eiropas Krāpšanas apkarošanas birojs (OLAF) un Komisijas procedūras nebija balstītas uz sacīkstes principu; atzīt, ka OLAF pēc pašas atzinuma ir izmantojusi anonīmus avotus; ka OLAF un Komisija ir atteikušās nosūtīt prasītājai izmeklēšanas ziņojumu; ka Komisijas lēmumā nav sniegts pamatojums; tā rezultātā atcelt debeta paziņojumu;
- pakārtoti, atzīt, ka attaisnojuma dokumenti, ko iesniegusi prasītāja, nav tikuši ņemti vērā; ka grupas [...] atbildība nav tikusi izvērtēta; tā rezultātā — atcelt pēc būtības debeta paziņojumu;
- jebkurā gadījumā atzīt, ka atbalsta pēdējais maksājums netika pārskaitīts prasītājai, kaut arī tā nevija no šā atbalsta atteikusies; tā rezultātā piespriet Komisijai pārskaitīt prasītājai EUR 34 368 un kavējuma procentus, sākot ar šās prasības celšanas dienu; piespriet Komisijai pārskaitīt prasītājai EUR 50 000 un procentus par zaudējumiem; piespriet Komisijai pārskaitīt prasītājai EUR 50 000 saistībā ar uzsāktu procedūru izmaksām; piespriet Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1999. gada 21. decembrī prasītāja ar Eiropas Kopienu, ko pārstāvēja Eiropas Komisija, parakstīja līgumu IST-1999-10934 — ASSIST, kas attiecās uz projektu “Knowledge Management for Help Desk Operators” un kas noslēgts Kopienu pētījumu, tehnoloģiju attīstības un prezentēšanas sadzīves informācijas sabiedrības jomā (1998-2002) piektajā ietvarprogrammā.

Pēc OLAF veiktās izmeklēšanas un tās audita atskaites Komisija nosūtīja prasītājai debeta paziņojumu, pieprasot atmaksāt jau

pārskaitīto Kopienu atbalsta naudas summu, piemērojot atbilstošās līguma tiesību normas, kas ļauj Komisijai pieprasīt šādas atmaksas veikšanu, ja, īstenojot projektu, notiek krāpšana vai būtiskas finansiālas nelikumības. Runa ir par šās prāvas ietvaros apstrīdēto lēmumu. Turklāt prasītāja lūdz Pirmās instances tiesu piespriet Komisijai izmaksāt atlikušo atbalsta maksājumu, kā arī atļūdzināt zaudējumus, kas tai radušies tādēļ, ka, pirmkārt, netika izmaksāts atbalsta pēdējais maksājums un, otrkārt, ka OLAF, vēlāk Komisija, uzsāka procedūras.

Savas prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam prasītāja atsauca uz pamattiesību, īpaši tiesību uz aizstāvību, pārkāpumu OLAF veiktās izmeklēšanas sakarā ar projekta “ASSIST” pārbaudi laikā. Tā apgalvo, ka tā nav varējusi iesniegt lietderīgus apsvērumus izmeklēšanas stadijā un ka OLAF galīgais ziņojums, uz ko ir balstīts Komisijas lēmums, tai nav ticis nodots, tādēļ tai traucējot atbildēt uz tai izvirzītajiem pārmetumiem.

Turklāt prasītāja atsauca uz lēmuma pamatojuma trūkumu, kā arī ka tai ir novēloti paziņots par iebildumiem.

Papildus prasītāja izvirza vairākus pamatus par apstrīdētā lēmuma būtību, tostarp saistībā ar to, ka Komisija nav ņemusi vērā attaisnojuma dokumentus, ko prasītāja bija iesniegusi par veiktajām izmaksām. Turklāt tā apgalvo, ka tieši grupa LA POSTE, kas ir patiesā atbalsta saņēmēja, un nevis pati prasītāja ir atbildīga par iespējami pieļautajām nelikumībām.

Prasība, kas celta 2007. gada 4. aprīlī — UPS Europe un UPS Deutschland/Komisija

(Lieta T-100/07)

(2007/C 129/29)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: UPS Europe NV/SA Brisele (Beļģija) un UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, Neuss (Vācija) (pārstāvji — T. Ottervanger un E. Hanny, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

Saskaņā ar saviem prasījumiem prasītājas lūdz Tiesu:

- pamatojoties uz EK līguma 232. pantu atzīt, ka Komisija nav rīkojusies, nepieņemot lēmumu par 2004. gada 22. aprīlī Komisijā iesniegto prasītāju sūdzību;
- piespriet Komisijai atļūdzināt prasītājām radušos tiesāšanās izdevumus;
- veikt citus pasākumus, kurus Tiesa uzskatītu par nepieciešamiem.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītājas uzsāk procesu saskaņā ar EK līguma 232. pantu, apgalvojot, ka Komisija nepieņēma galīgo lēmumu par sākotnēji 2004. gada 22. aprīlī prasītāju iesniegto sūdzību, kam sekoja 2006. gada 27. novembrī iesniegts aicinājums pieņemt lēmumu par iespējamo *Deutsche Post* dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu saskaņā ar EK līguma 82. pantu.

Prasītājas skaidro, ka viņām ir likumīgas tiesības iesniegt šādu sūdzību, pamatojoties uz Padomes Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 7. panta 2. punktu, un Komisijas bezdarbība tās ir skārusi tieši un individuāli. Faktiski, prasītājas apgalvo, ka pārmērīgi augsto *Deutsche Post* cenu dēļ lejupējā tirgū, tās tika aizskartas gan kā patērētāji, gan kā konkurenti.

Turklāt prasītājas norāda, ka saskaņā ar Komisijas paziņojumu par sūdzību izskatīšanu saistībā ar EK Līguma 81. un 82. pantu⁽²⁾, Komisijai pēc sūdzības par EK līguma 82. panta pārkāpumu saņemšanas ir pienākums, vai nu uzsākt procesu pret personu, par kuru iesniegta sūdzība, vai pieņemt galīgo lēmumu par sūdzības noraidīšanu, pēc tam, kad sūdzības iesniedzējai dota iespēja sniegt paskaidrojumus. Tomēr prasītājas norāda, ka, neskatoties uz termiņā iesniegtiem viņu paskaidrojumiem par sākotnējo sūdzības noraidīšanu, Komisija, pārkāpjot Kopienas tiesības, nepieņēma galīgo lēmumu.

Visbeidzot prasītājas apgalvo, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, laikposms apmēram trīs gadu garumā, kurā tās atkārtoti aicināja Komisiju pieņemt lēmumu, ir bijis pietiekoši ilgs, lai varētu pieņemt galīgo lēmumu. Pēc prasītāju domām it īpaši 18 mēnešu ilgais laikposms, kas ir pagājis pēc galīgo paskaidrojumu iesniegšanas, bija vairāk kā pietiekams, lai pabeigtu trešo izmeklēšanas posmu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra (EK) Regula Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 101, 27.4.2004, 65.-77. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 26. martā — Dada/ITSB — Dada (“DADA”)

(Lieta T-101/07)

(2007/C 129/30)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dada S.p.A.*, Firenze (Itālija) (pārstāvji — *D. Caneva* un *G. Locurto*, Avvocati)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otas procesa Apelāciju padomē dalībniiece: *Dada S.r.l.*

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 12. janvāra lēmumu lietā Nr. R 1342/2005-1, kas *Dada S.p.A.* paziņots 2007. gada 25. janvārī, un līdz ar to apmierināt reģistrācijas pieteikumu Nr. 1903111, ko *Dada S.p.A.* iesniegusi, atsaucoties uz Nicas Nolīguma 42. klasē minētajiem pakalpojumiem;
- piespriet atbildētājam atļūdzināt *Dada S.p.A.* šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kuru veido vārds “DADA”, kas attēlota drukātiem burtiem uz melna četrstūra fona, kas izcelts uz atoma attēla; reģistrācijas pieteikums Nr. 1903111 attiecībā uz 42. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniiece: *Dada S.r.l.*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Itālijas vārdiska preču zīme “DADA” attiecībā uz 35., 37., 38. un 42. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, kā arī sabiedrības nosaukums *DADA*, kuru izmanto ierastajā komercpraksē Itālijā, lai atšķirtu šādas darbības: “komercdarījumu pārvaldīšana, komercadministrēšana, biroja darbi, darījumi ar nekustamajiem īpašumiem, telekomunikācijas, izglītība, apmācība, juridiskie pakalpojumi, datorprogrammēšana”

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt un reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz strīdus pakalpojumiem noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apstrīdēto lēmumu apstiprināt un apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: iebildumu iesniedzējas norādītā valsts preču zīmes izmantošanas pierādījumu nepietiekamība un sajaukšanas iespējas neesamība šajā gadījumā

**Prasība, kas celta 2007. gada 5. aprīlī — Freistaat Sachsen/
Komisija****(Lieta T-102/07)**

(2007/C 129/31)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Freistaat Sachsen (Vācija) (pārstāvji — C. von Donat un G. Quardt, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2007. gada 24. janvāra Lēmumu K(2007) 130 galīgā redakcijā par Vācijas valsts atbalstu Nr. C 38/2005 (iepriekš — NN 52/2004) Biriā grupai daļā, kas attiecas uz tajā minēto 2. un 3. pasākumu, kā arī

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs vērsas pret Komisijas 2007. gada 24. janvāra Lēmumu K(2007) 130 galīgā redakcijā, ar kuru Komisija nolēma, ka Vācijas valsts atbalsts *Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG, Sachsen Zweirad GmbH* un *Biria GmbH* (tagad — *Biria AG*), kas ietver trīs pasākumus, nav saderīgs ar Kopējo tirgu.

Prasītāja apgalvo, ka ar attiecīgo Komisijas lēmumu tā ir skarta tieši un individuāli, jo 2. un 3. pasākumu, kas ietver galvojumus par labu *Sachsen Zweirad GmbH* un *Biria GmbH* (tagad — *Biria AG*), prasītāja nodrošināja no saviem līdzekļiem, pamatojoties uz *Freistaat Sachsen* noteikumus par galvojumu izsniegšanu (*Bürgschaftsrichtlinie*).

Savas prasības pamatojumam prasītājs apgalvo pirmām kārtām, ka ir pārkāptas Kopienu tiesības, kļūdaini interpretējot atļautā valsts atbalsta regulējumu. Šajā sakarā prasītājs apstrīd to, ka atbildētāja, neievērojot atbilstošo definīciju atļautajā valsts atbalsta regulējumā, attiecīgos uzņēmumus uzskatīja par uzņēmumiem, kam ir grūtības. Tā kā pēc prasītājas uzskata, ka šajā gadījumā tā tas nav, 2. un 3. pasākums ir atļauti valsts atbalsti.

Turklāt prasītāja atzīst, ka atbildētāja ir kļūdaini novērtējusi faktus, vadoties no tā, ka attiecīgie uzņēmumi ir uzņēmumi, kam ir grūtības.

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir nepilnīgi pamatots.

Prasība, kas celta 2007. gada 6. aprīlī — BVGD/Komisija**(Lieta T-104/07)**

(2007/C 129/32)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant, Antverpene* (Beļģija) (pārstāvji — G. Vandersanden, L. Levi un C. Ronzi, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt 2007. gada 26. janvāra lēmumu, ar ko Eiropas Komisija noraidīja BVGD iesniegto sūdzību tādēļ, ka nav pietiekams pamats to apmierināt (lieta COMP/39.221/B-2 — *BVGD/De Beers*);

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2007. gada 26. janvāra lēmumu konkurences lietā COMP/39.221/B-2 — *BVGD/De Beers*, ar kuru Komisija noraidīja prasītājas sūdzību par EK līguma 81. un 82. panta pārkāpumu saistībā ar *De Beers Group* izmantoto neapstrādāto dimantu izplatīšanas sistēmu "Supplier of Choice", pamatojot ar to, ka sūdzības turpmākai izskatīšanai nav pietiekamas Kopienas intereses.

Prasītāja apgalvo, ka *De Beers* — neapstrādāto dimantu ieguvēja, kas saskaņā ar prasītājas teikto galvenokārt bija saistīta ar neapstrādāto dimantu tirdzniecību augšupējā [tirgū] — ar "Supplier of Choice" sistēmas starpniecību mēģina izvērst savu kontroli tirgū, lai aptvertu visus dimanta ieguves avotus sākot no raktuvēm līdz patērētājiem, t.i. arī lejupējo tirgu.

Savas prasības pamatojumam, prasītāja, pirmkārt, norāda uz tās kā pieteikuma iesniedzējas procesuālo tiesību pārkāpumu. Prasītāja norāda, ka: i) Komisija traucēja tai izmantot savas tiesības saskaņā ar Regulas Nr. 773/2004 (1) 8. panta 1. punktu piekļūt dokumentiem, uz kuriem Komisija balstīja tās provizorisko novērtējumu, ii) Komisija izdarīja pārmērīgu spiedienu uz prasītāju sakarā ar termiņu ievērošanu lietā, iii) Komisija tās sarakstē ar prasītāju radīja neskaidrības par procesa stadiju un iv) Komisija prasītājai nav devusi iespēju līdzdarboties procedūrā.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka Komisija nav ievērojusi Kopienas interešu jēdzienu un ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas novērtējumā, kļūdas likuma piemērošanā un nav ievērojusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.

(¹) Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV 2004 L 123, 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 2. aprīlī — MarketTools/ITSB — Optimus-Telecomunicações (“ZOOMERANG”)

(Lieta T-105/07)

(2007/C 129/33)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MarketTools, Inc., San Francisko (ASV) (pārstāvji — W. von der Osten-Sacken un A. González Hähnlein, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Optimus-Telecomunicações, SA, Maia (Portugāle)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Apelāciju otrās padomes 2007. gada 25. janvāra lēmumu (apelācijas lieta Nr. R 253/2006-2);

— piespriest Optimus-Telecomunicações S.A. atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “ZOOMERANG”, kas attiecas uz precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 9., 35. un 42. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 1 603 950

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Optimus-Telecomunicações, SA

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts vārdiska un grafiska preču zīme “BOOMERANG”, kas attiecas uz precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 9., 16., 35., 37., 38. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome nepareizi novērtēja attiecīgo preču un pakalpojumu un preču zīmju līdzību.

Prasība, kas celta 2007. gada 11. aprīlī — Alcon/ITSB — *Acri.Tec (“BioVisc”)

(Lieta T-106/07)

(2007/C 129/34)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alcon, Inc., Hünenberg (Šveice) (pārstāvis — M. Graf, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte, Henningsdorf (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2007. gada 8. februāra lēmumu lietā R 660/2006-2 Alcon, Inc./ITSB (“BioVisc”), ciktāl ar to noraidīti Alcon, Inc. iebildumi par Kopienas preču zīmes “BioVisc” reģistrācijas pieteikumu 3 651 809;

— noteikt, ka Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs sedz savus un atlīdzina prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: *Acri.Tec AG Gesellschaft für ophthalmologische Produkte

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Bio Visc”, kas attiecas uz precēm, kuras ietilpst 5. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 651 809

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas un starptautiskas vārdiskas preču zīmes “PROVISC” un “DUOVISC”, kas attiecas uz precēm, kuras ietilpst 5. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un iebildumus noraidīt pilnībā

Izvirzītie pamati: attiecīgās preču zīmes ir iespējams sajaukt, un preces, uz kurām attiecas pieteikums, ir identiskas tām, uz kurām attiecas preču zīme, saskaņā ar kuru celti iebildumi.

Apelācija, ko 2007. gada 16. aprīlī ierosinājis Francisco Rossi Ferreras par Civildienesta tiesas 2007. gada 1. februāra spriedumu lietā F-42/05 Rossi Ferreras/Komisija

(Lieta T-107/07 P)

(2007/C 129/35)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Francisco Rossi Ferreras, Luksemburga (Luksemburgas Lielhercogiste) (pārstāvis — F. Frabetti, advokāts)

Pretejā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- atcelt Civildienesta tiesas 2007. gada 1. februāra spriedumu lietā F-42/05;
- apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus pirmajā instancē un tādējādi pamatā prasību lietā F-42/05 atzīt par pieņemamu un pamatotu;
- pakārtoti — nodot lietu atpakaļ Civildienesta tiesai;
- lemt par izmaksām, tiesāšanās izdevumiem un samaksu par pakalpojumiem un piespriest Komisijai tos atlīdzināt.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzībā tās iesniedzējs lūdz atcelt Civildienesta tiesas spriedumu, ar ko ir noraidīta prasība atcelt viņa karjeras attīstības ziņojumu attiecībā uz laika posmu no 2003. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim, kā arī piespriest Komisijai atlīdzināt viņam nodarīto kaitējumu.

Apelācijas sūdzības pamatojumam tās iesniedzējs norāda, ka, izskatot abus pirmajā instancē norādītos pamatus, Civildienesta tiesa ir pieļāvusi vairākas juridiskas kļūdas.

Prasība, kas celta 2007. gada 8. aprīlī — Spira/Komisija

(Lieta T-108/07)

(2007/C 129/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Diamanthandel A. Spira BVBA, Antverpene (Beļģija) (pārstāvji — J. Bourgeois, Y. van Gerven, F. Louis un A. Vallery, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 26. janvāra lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar Padomes Regulas Nr. 773/2004 7. panta 2. punktu lietā COMP/38.826/B-2 — Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2007. gada 26. janvāra lēmumu konkurences lietā COMP/38.826/B-2 — Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice, ar kuru Komisija noraidīja prasītājas sūdzību par EKL 81. un 82. panta pārkāpumu saistībā ar De Beers uzņēmuma grupas izmantoto "Izvēlētā piegādātāja" sistēmu neapstrādātu dimantu izplatīšanai, apgalvojot, ka Kopienai nav pietiekamu interešu rīkoties saistībā ar prasītājas sūdzību.

Prasītāja apgalvo, ka De Beers, neapstrādātu dimantu ražotāja, kas saskaņā ar prasītājas teikto galvenokārt ir iesaistīta neapstrādātu dimantu tirdzniecības sākotnējā stadijā, ar "Izvēlētā piegādātāja" sistēmu mēģina palielināt kontroli tirgū, lai aptvertu visu dimantu ceļu no raktuvēm līdz patērētājam, proti, arī vēlākus tirgus.

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza trīs pamatus.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija neizpildīja savu pienākumu rūpīgi un objektīvi izskatīt sūdzību un ar pienācīgu rūpību un objektivitāti pārbaudīt sūdzībā kritizētās pret konkurenci vērstās darbības.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija nevarēja apgalvot, ka Kopienai nebija pietiekamu interešu rīkoties saistībā ar sūdzību, ievērojot iesaistītā uzņēmuma lielumu, pret konkurenci vērsto darbību ģeogrāfisko apmēru, kā arī pārkāpumu konkurencei un iekšējam tirgum nodarīto kaitējumu.

Treškārt un visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka Komisija secināja, ka nepastāv pietiekamas Kopienas intereses, pamatojoties uz kļūdainu lietas apstākļu faktisko un juridisko vērtējumu, jo:

- 1) Komisija neņēma vērā acīmredzamo un publiski paziņoto *De Beers* ierobežotās selektīvās izplatīšanas sistēmas pret konkurenci vērsto mērķi;
- 2) Komisija nevarēja novērtēt *De Beers* izplatīšanas sistēmas pret konkurenci vērsto sekas, vispirms nenovērtējot *De Beers* dominējošo stāvokli un ietekmi tirgū;
- 3) Komisija neņēma vērā daudzus pierādījumus, uz kuriem tās uzmanība bija vērsta sūdzībā un kuri apliecināja sistēmas ļaunprātīgo un pret konkurenci vērsto raksturu;
- 4) Komisija nepareizi novērtēja pārskatīto Noteikumu par vēršanos pie šķērējotiesneša, ko *De Beers* ieviesa, lai atrisinātu strīdus par izplatīšanas sistēmas ieviešanu, iedarbīgumu;
- 5) Komisija pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, atzīstot, ka *De Beers* izplatīšanas sistēma nenoslēdza tirgu.

**Prasība, kas celta 2007. gada 13. aprīlī — Agrofert Holding/
Komisija**

(Lieta T-111/07)

(2007/C 129/37)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Agrofert Holding a. s.*, Prāga (Čehijas Republika)
(pārstāvis — R. Pokorný, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 13. februāra lēmumu SG.E.3/MIB/md D (2007) 1360 par pieprasījumu piekļuvei dokumentiem apvienošanās lietā Nr. COMP/M.3543 — *PKN Orlean/Unipetrol*, un Komisijas 2006. gada 2. augusta lēmumu 16796/16797;
- uzlikt Komisijai par pienākumu uzrādīt pieprasītos dokumentus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu pieteikumu prasītāja, pamatojoties uz EK līguma 230. pantu, lūdz atcelt Komisijas 2007. gada 13. februāra

lēmumu par pieprasījumu piekļūt visiem nublicētajiem dokumentiem, kas attiecas uz apstrīdētās apvienošanās paziņošanas un pirms paziņošanas posmiem (turpmāk tekstā — “Lēmums I”), kā arī sekojošo apstiprinošo Komisijas 2006. gada 2. augusta lēmumu 16796/16797 (turpmāk tekstā — “Lēmums II”).

Prasītāja apgalvo, ka abi lēmumi ir pretrunā Regulai (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvei Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “Regula”), jo uz tiem nav attiecināmi tās 4. panta 2. punktā noteiktie izņēmumi, kas saistīti ar komerciālo interešu aizsardzību, izmeklēšanas mērķiem, juridisku konsultāciju aizsardzību, vai tās 4. panta 3. punktā noteiktie izņēmumi saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību.

Prasītāja arī norāda, ka Regulas 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu nevajadzētu interpretēt tādējādi, ka šie izņēmumi attiecināmi uz dokumentu kopumā, nevis uz tā daļām, kuras satur komercnoslēpumu vai komerciāli aizsargājamu informāciju. Tādā veidā, pēc prasītājas domām, atbildētāja varēja dot pieeju vai nu publiskotām daļām pieprasītajos dokumentos vai aizsegt daļas, kuras satur aizsargājamu informāciju, neiespaidojot pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķus, pieteikuma iesniegšanas un trešo personu tiesības, juridisku konsultāciju aizsardzību un lēmuma pieņemšanas procesu iestādē.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka atbildētāja, neveicot katra atsevišķa dokumenta, uz kuru, pēc viņas domām, attiecināmi Regulas 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izņēmumi, individuālu pārbaudi, piekļuvei noraidīja vispārīgi, pamatojoties vienīgi uz faktu, ka visi dokumenti varētu saturēt komercnoslēpumu un saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽²⁾ 17. pantu nevar tikt publiskoti. Šāda vispārīgā būtu pretrunā Regulas 4. panta 6. punktam.

Turklāt, prasītāja norāda, ka iepriekš minētie izņēmumi ir piemērojami tikai tad, ja tie nav saistīti ar sevišķām sabiedrības interesēm informācijas publiskošanā. Pēc prasītājas domām šāda interese, kas ir saistīta ar prasītājam un iegūtās uzņēmējiesabiedrības mazākuma akcionāriem nodarītajiem zaudējumiem, atklāt pieprasītos dokumentus, pastāv un ir svarīgāka par izņēmumiem.

Prasītāja turklāt norāda, ka Lēmumi I un II ir pretrunā LES līguma 1. panta otrajā daļā noteiktajam atklātības principam.

Visbeidzot, prasītāja norāda, ka atbildētāja atkārtoto pieteikumu neizskatīja precīzi saskaņā ar Regulas 8. panta 1. punktu un pārkāpa atbildes sniegšanai paredzēto termiņu — 100 darba dienas.

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001, 43.-48. lpp.

⁽²⁾ 2004. gada 20. janvāra Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 29.1.2004, 1.-22. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 17. aprīlī — Hitachi u.c./Komisija

(Lieta T-112/07)

(2007/C 129/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Hitachi Ltd Tokyo* (Japāna), *Hitachi Europe Ltd Maidenhead* (Apvienotā Karaliste), *Japan AE Power Systems Corp. Tokyo* (Japāna), (pārstāvji — *M. Reynolds, P. Mansfield* un *D. Arts*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

Prasītāji attiecīgi lūdz Tiesu:

- atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz katru no tiem;
- rezultātā, atcelt katram no tiem uzlikto naudas sodu;
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz katru no tiem vai vismaz atcelt vai samazināt katram no tiem uzliktos naudas sodus;
- piespriest Komisija atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji cēla prasību saskaņā ar EKL 225. un 230. pantu atceļot Komisijas 2007. gada 24. janvāra lēmumu (lieta COMP/F/38.899 — *Gas Insulated Switchgear* — C(2006)6762 galīgā redakcija) kurā Komisija atzina, ka prasītāji un citi uzņēmumi ir pārkāpuši EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu gāzes izolācijas slēgiekārtu nozarē (turpmāk tekstā — “GIS”) ar vairākiem nolīgumiem un saskaņotām darbībām, kas ir: a) tirgus sadalīšana, b) kvotu sadalīšana un attiecīgo tirgus daļu saglabāšana, c) individuālu GIS projektu sadalīšana (manipulēšana ar cenu piedāvājumiem) noteiktiem ražotājiem un manipulācijas ar konkursa procedūrām attiecībā uz šiem projektiem, d) cenu noteikšana, e) līgumi, ar kuriem izbeidz licenču līgumus ar personām, kuras nav karteļa dalībnieki, un f) apmaiņa ar būtisku tirgus informāciju. Pakārtoti prasītāji prasa, pamatojoties uz Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 31. pantu, atcelt vai samazināt katram no tiem uzliktos naudas sodus.

Pamati, uz kuriem atsaucas prasītāji, var tikt rezumēti šādi. Prasītāji norāda, ka Komisija ir pārkāpusi tiesību uz aizstāvību aizsardzības pamatnoteikumus, Regulas Nr. 1/2003 2. pantu un EKL 81. pantu, kā arī vispārējos Kopienu tiesību principus šādā nozīmē:

Pirmkārt, tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību, nepiešķirot piekļuvi noteiktiem vainu apstiprinošiem pierādījumiem, kā arī noteiktiem iespējami attaisnojošiem dokumentiem.

Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi EKL 81. panta 1. punkta pārkāpumu atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 2. pantā paredzētajiem tiesiskajiem standartiem. Šajā nozīmē prasītāji it īpaši norāda, ka Komisija nav pierādījusi, tādā veidā, kā tas ir minēts lēmumā, ka starp attiecīgajiem Eiropas un Japānas uzņēmumiem bija vienota izpratne vai ka jebkāda vienota izpratne bija atzīstama par aizliegtu (no)līgumu un/vai aizliegtu vienošanos.

Treškārt, prasītāji apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi, ka prasītāji ir piedalījušies vienotā un ilgstošā pārkāpumā.

Ceturtkārt, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas prasītājiem uzlikto naudas sodu novērtējumā, neizvērtējot prasītāju izdarītā pārkāpuma īpašo nozīmi.

Piektkārt, saskaņā ar prasītāju teikto Komisija ir pieļāvusi acīmredzami kļūdu, neņemot vērā ar [pārkāpuma] ilgumu saistītos faktorus, nosakot prasītāju naudas sodus.

Visbeidzot, prasītāji apgalvo, ka ar Komisijas izmantoto metodi naudas sodu noteikšanai attiecībā uz reināšanas koeficientu tiek pārkāpti vispārējie Kopienu tiesību principi par vienlīdzīgu attieksmi un samērīgumu gan saistībā ar risku, ka prasītāji varētu nodarīt jebkādu būtisku kaitējumu Eiropas tirgum, gan saistībā ar to, ka varētu netikt ņemts vērā recidīvisms.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 4.1.2003., 1.-25. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 13. aprīlī — Last Minute Network/ITSB — Last Minute Tour (“LAST MINUTE TOUR”)

(Lieta T-114/07)

(2007/C 129/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Last Minute Network Ltd*, Londona (Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — *P. Brownlow*, *solicitor*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Last Minute Tour SpA, Milāna (Itālija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt pilnībā atbildētāja — Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) — Apelāciju otrās padomes 2007. gada 8. februāra lēmumu;
- atzīt Kopienas preču zīmi Nr. 1 552 231 par spēkā neesošu attiecībā uz 39. un 42. klasi;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: grafiska preču zīme "LAST MINUTE TOUR", kas attiecas uz precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 16., 39. un 42. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 1 552 231

Kopienas preču zīmes īpašniece: Last Minute Tour SpA

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītāja

Personas, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu, preču zīmes tiesības: neregistrēta valsts vārdiska preču zīme "LASTMINUTE.COM", kas attiecas uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 39. un 42. klasē

Anulēšanas nodaļas lēmums: Kopienas preču zīmi atzīt par spēkā neesošu attiecībā uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 39. un 42. klasē, un noraidīt atzīšanas par spēkā neesošu lūgumu attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 16. klasē

Apelāciju padomes lēmums: atcelt Anulēšanas nodaļas lēmumu un noraidīt lūgumu atzīt par spēkā neesošu

Izvirzītie pamati: nepareizi nolemjot, ka pieteicējas neregistrētā preču zīme nedeva tai tiesības aizliegt pieteiktās preču zīmes izmantošanu Apvienotajā Karalistē, un nepareizi veicot pārbaudi, lai noteiktu sajaukšanas iespēju, Apelāciju padome ir pārkāpusi Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 4. punktu.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. aprīlī — Last Minute Network/ITSB — Last Minute Tour ("LAST MINUTE TOUR")

(Lieta T-115/07)

(2007/C 129/40)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Last Minute Network Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — P. Brownlow, solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Last Minute Tour SpA, Milāna (Itālija)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt pilnībā atbildētāja — Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) — Apelāciju otrās padomes 2007. gada 8. februāra lēmumu;
- atzīt Kopienas preču zīmi Nr. 1 552 231 par spēkā neesošu attiecībā uz 16. klasi;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: grafiska preču zīme "LAST MINUTE TOUR", kas attiecas uz precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 16., 39. un 42. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 1 552 231

Kopienas preču zīmes īpašnieks: Last Minute Tour SpA

Lietas dalībnieks, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītāja

Personas, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu, preču zīmes tiesības: neregistrēta valsts preču zīme "LASTMINUTE.COM", kas attiecas uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 39. un 42. klasē

Anulēšanas nodaļas lēmums: Kopienas preču zīmi atzīt par spēkā neesošu attiecībā uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 39. un 42. klasē, un noraidīt lūgumu atzīt par spēkā neesošu preču zīmi attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 16. klasē

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt prasītājas iesniegto apelācijas sūdzību, ar ko lūgts daļēji atcelt Anulēšanas nodaļas lēmumu, lai [preču zīmi] atzītu par spēkā neesošu arī attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 16. klasē

Izvirzītie pamati: nepareizi nolemjot, ka prasītājas neregistrētā preču zīme nedeva tai tiesības aizliegt pieteiktās preču zīmes izmantošanu Apvienotajā Karalistē, un nepareizi veicot pārbaudi, lai noteiktu sajaukšanas iespēju, Apelāciju padome ir pārkāpusi Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 4. punktu.

Prasība, kas celta 2007. gada 16. aprīlī — Itālija/Komisija

(Lieta T-119/07)

(2007/C 129/41)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika, Roma (Itālija) (pārstāvis — *G. Aiello, avvocato*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 7. februāra Lēmumu C (2007) 286, galīgā redakcija;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Komisijas 2007. gada 7. februāra Lēmumu C(2007) 286, galīgā redakcija, par minerāleļļu, kas tiek izmantotas kā kurināmais alumīnija ražošanai Gardanne, Šenonas un Sardīnijas reģionos, atbrīvojumu no akcīzes nodokļa, ko realizē attiecīgi Francija, Īrija un Itālija. Šajā lēmumā

tika konstatēts, ka Itālijas valdības *Eurallumina S.p.A* piešķirtais nodokļu atbrīvojums 80 % apmērā no tā summas ir likumīgs, un atzīts, ka attiecībā uz pārējiem 20 % saņēmējsabiedrībai, sākot no 2004. gada 1. janvāra, piešķirtais atbalsts ir jāatgūst.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja izvirza šādus pamatus:

- EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu tiktāl, ciktāl apstrīdētajā lēmumā ir atzīts, ka Itālijas tiesiskajā sistēmā paredzētais atbrīvojums no akcīzes nodokļa ir uzskatāms par valsts atbalstu. Prasītāja šajā sakarā apgalvo — kā to apstiprina Direktīva 2003/96/EK ⁽¹⁾ — attiecīgie atbrīvojumi no akcīzes nodokļa nav uzskatāmi par valsts atbalstu, bet gan ietilpst valsts nodokļu režīma raksturā un sistēmā. Pat ja runa būtu par valsts atbalstu, Direktīva to pieļauj, katrā ziņā vismaz līdz 2006. gada 31. decembrim. Saistībā ar attiecīgajiem pasākumiem piedēvēto selektīvo raksturu ir jāatzīmē, ka šie pasākumi ir vispārēji piemērojami visiem uzņēmumiem, kas izmanto minerāleļļas alumīnija oksīda ražošanai. Tam apstāklim, ka Itālijas teritorijā pastāv tikai viena rūpnīca, kas izmanto minētās minerāleļļas savā ražošanas procesā, ir tikai faktiskā rakstura nozīme un tas nevar atņemt attiecīgajam pasākumam tā vispārpiemērojamo raksturu;
- EKL 87. panta 3. punkta, kā arī 1998. gada vadlīniju attiecībā uz reģionāliem mērķiem paredzēto valsts atbalstu pārkāpumu tiktāl, ciktāl strīdīgais atbrīvojums no akcīzes nodokļa ir atzīstams par nepieciešamu Sardīnijas reģiona ekonomiskajai attīstībai;
- Kopienas noteikumu valsts atbalstam vides aizsardzībai (2001/C 37/03) 51. panta E. 3.2 punkta pārkāpumu, tiktāl, ciktāl šajā gadījumā starp valsti un saņēmējsabiedrību tika noslēgti nolīgumi par rezultātu vides jomā uzlabošanu;
- visbeidzot, prasītāja norāda uz tiesiskās palāvības principa un Kopienu pasākumu tiesiskuma prezumpcijas pārkāpumu.

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.).

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2007. gada 2. maija spriedums — *Giraudy/Komisija*

(Lieta F-23/05) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Prasība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Izmeklēšana, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) — Atkārtota iecelšana amatā — Regula (EK) Nr. 1073/1999 — Lēmums 1999/396/EK, EOTK, Euratom — Pārkaņpums — Kaitējums — Arodslimība — Civildienesta noteikumu 73. pantā paredzēto pabalstu ņemšana vērā)

(2007/C 129/42)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jean-Louis Giraudy, Parīze (Francija) (pārstāvis — D. Voillemot, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Currel un G. Berscheid)

Priekšmets

Pirmkārt, Komisijas lēmuma, ar kuru tā neatzīst savu dienestu atbildību un kaitējumu, kas iespējami nodarīts prasītājam saistībā ar OLAF veikto izmeklēšanu Komisijas pārstāvniecībā Francijā, atcelšana un, otrkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) piespriest Eiropas Kopienu Komisijai izmaksāt Giraudy atlīdzību EUR 15 000 apmērā par viņam nodarīto morālo kaitējumu, kas izpaužas kā viņa reputācijas bojāšana un goda aizskārsana;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Eiropas Kopienu Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina divas trešdaļas tiesāšanās izdevumu, kas radušies Giraudy;
- 4) Giraudy sedz vienu trešdaļu savu tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 171, 9.7.2005., 29. lpp. (lieta sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar numuru T-169/05 un pēc tam nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu).

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 3. maija rīkojums — *Bracke/Komisija*

(Lieta F-123/05) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Konkurss — Iekšējs konkurss — Pielaišanas nosacījumi — Paziņojums par konkursu — Nosacījums par darba stāžu dienestā — Uz laiku pieņemti darbinieki — Civildienesta noteikumu 27. pants — Labas pārvaldības princips — Nediskriminācijas princips)

(2007/C 129/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jean-Marc Bracke, Etterbeek (Beļģija) (pārstāvis — P. Bruwier, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Martin un L. Lozano Palacios)

Priekšmets

Pirmkārt, saskaņā ar EKL 241. pantu nediskriminācijas principa pārkaņpuma dēļ atzīt par nepiemērojamu paziņojuma par konkursu COM/PC/04 III.1 punktu un, otrkārt, atcelt iecelējinsti-tūcijas lēmumu, ar kuru atteikts pieņemt darbā prasītāju, kā arī tiesību aktus, kas pieņemti saistībā ar šo lēmumu, jo ar to ir pārkaņpts Civildienesta noteikumu 27. pants, nediskriminācijas princips, labas pārvaldības princips, atlases komisijas neatkarības princips, tiesiskās paļāvības princips un tas ir pieņemts uz neli-kumīga paziņojuma noteikuma pamata.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepamatotu;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 60, 11.3.2006., 53. lpp.

**Prasība, kas celta 2007. gada 27. februārī — Dragoman/
Komisija**

(Lieta F-16/07)

(2007/C 129/44)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Adriana Dragoman*, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — *G. Dinulescu, avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt konkursa EPSO/AD/34/06 komisijas 2006. gada 28. novembra mutvārdu lēmumu, ar kuru minētā komisija piešķir prasītājai “izslēdzosu atzīmi” par pirmo mutvārdu pārbaudījumu tulkošanā, kas ir atzīme, kas atbilstoši paziņojumam par iepriekš minēto konkursu neļāva prasītājai kārtot nākamās mutvārdu pārbaudījumus tulkošanā un galīgo mutvārdu pārbaudījumu;
- atcelt rakstveida lēmumu, ar kuru apstiprināts iepriekš minētais lēmums un kurš tika pievienots EPSO lietas materiāliem attiecībā uz prasītāju 2006. gada 12. decembrī;
- atkārtoti organizēt konkursu īpaši prasītājai, stingri ievērojot visus Kopienų tiesību noteikumus un paziņojuma par konkursu noteikumus;
- konstatēt un veikt pasākumus saistībā ar Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. panta prettiesiskumu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus, pirmais no kuriem attiecas uz vienlīdzības un nediskriminācijas principa pārkāpumu. Šī pamata pirmajā daļā prasītāja norāda, ka viņa ir tikusi diskriminēta pilsonības dēļ, pretēji Civildienesta noteikumu 27. pantam. Pēc tam, kad prasītāja jau bija iesniegusi pierādījumus par savu Beļģijas pilsonību, viņai tika lūgts pamatot savu Rumānijas pilsonību. Otrajā daļā prasītāja apgalvo, ka komisija ir īstenojusi diskriminējošu pieeju attiecībā pret tiem kandidātiem, kuri, tāpat kā prasītāja, jau neestrādāja iestāžu labā pagaidu darbinieku vai līgumdarbinieku statusā.

Otrajā pamatā prasītāja norāda uz konkursa paziņojuma noteikumu un labas pārvaldības principa pārkāpumu. Pirmkārt, prasītājas pārbaudījumu laikā viņai tika lūgts pastāstīt par savu profesionālo pieredzi, lai gan nekāda profesionālā pieredze netika prasīta no tiem kandidātiem, kuriem, tāpat kā prasītājai, bija universitātes diploms konferenču tulkošanas jomā. Otrkārt, komisija esot ieviesusi un piemērojusi pārbaudījumu nokārtošanas kvotas, ņemot vērā kandidātu izvēlētais valodu kombinācijas un tas tika darīts, neskatoties uz to, ka paziņojumā par konkursu nebija paredzēta šāda iespēja.

Trešajā pamatā prasītāja izvirza pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

**Prasība, kas celta 2007. gada 10. aprīlī — Toronjo Benitez/
Komisija**

(Lieta F-33/07)

(2007/C 129/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībniekiPrasītājs: *Alberto Toronjo Benitez*, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — *S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen* un *E. Marchal, avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt par prettiesisku Komisijas Lēmuma par ierēdņu, kuru atalgojums tiek maksāts no vispārējā budžeta finanšu līdzekļiem “Pētniecībai”, amatā paaugstināšanas procedūru 2. pantu (gan tā 2004. gada 16. jūnija redakcijā, gan 2005. gada 20. jūlija redakcijā) (turpmāk tekstā — “pirmais apstrīdētais lēmums”);
- atcelt Komisijas lēmumu dzēst 44,5 punktus, kurus prasītājs uzkrājis kā “pētniecības” pagaidu darbinieks (turpmāk tekstā — “otrais apstrīdētais lēmums”);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2000. gada 16. janvārī prasītājs uzsāka darbu Komisijā kā “Pētniecības” ģenerāldirektorāta (turpmāk tekstā — “ĢD”) pagaidu darbinieks. 2004. gada 16. aprīlī viņš šajā pašā ĢD tika iecelts par ierēdni. 2005. gada 1. maijā prasītājs tika pārcelts darbā ĢD “Ārējie sakari”. Ar 2006. gada 16. jūnija vēstuli viņam tika paziņots, ka punkti, kurus tas uzkrājis, strādājot kā pagaidu darbinieks, ir tikuši dzēsti, piemērojot pirmo apstrīdēto lēmumu, jo viņš ir pārcelts amatā, kas ietilpst vispārējā budžeta sadaļā “Darbība” pirms divu gadu termiņa beigām no tā pieņemšanas darbā kā ierēdni praktikantu amatā, kas ietilpst minētā budžeta “Pētniecības” sadaļā.

Savas prasības pamatojumā prasītājs norāda, vispirms, tiesiskās drošības, administratīvo aktu tiesiskuma un iegūto tiesību aizsardzības principu pārkāpumu, jo iecelējinstīcijas prettiesiskā lēmuma, kas ietver subjektīvās tiesības, atcelšanai bija jānotiek pieņemamā termiņā, kā tas otrā apstrīdētā lēmuma gadījumā nav.

Turklāt prasītājs norāda, ka otrā apstrīdētā lēmuma 2. pantā pastāv ierēdņu, kuriem atalgojumu maksā no finanšu līdzekļiem "Pētniecībai" un kas lūdz tos pārcelt amatā pirms divu gadu termiņa beigām, skaitot no to pieņemšanas darbā, diskriminācija, jo šie ierēdņi pēc pārcelšanas zaudē uzkrātos punktus, turpretī ierēdņi, kas tiek pārcelti amatā vai kas ieņem amatus, kas tiek uzskatīti par jūtīgiem, uzkrātos punktus saglabā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumā prasītāja vispirms norāda, ka nav ievēroti noteikumi par karjeras attīstības ziņojuma izveidošanu. Administrācija esot pārkāpusi procesuālos noteikumus, kas noteikti Vispārējos noteikumos par Civildienesta noteikumu 43. panta izpildi, un pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

Vēl prasītāja apgalvo, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību, labas pārvaldības princips un nav izpildīts pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses.

Visbeidzot, viņa apgalvo, ka administrācija ir pārkāpusi pilnvaras un procesuālo kārtību.

Prasība, kas celta 2007. gada 13. aprīlī — Skareby/Komisija

(Lieta F-34/07)

(2007/C 129/46)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Carina Skareby, Biškeka (Kirgiztāna) (pārstāvji — S. Rodrigues un C. Bernard-Glanz, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt prasītājas 2005. gada karjeras attīstības ziņojumu;
- ciktāl nepieciešams, atcelt iecelējinstiūcijas lēmumu noraidīt prasītājas sūdzību;
- norādīt iecelējinstiūcijai uz to, kādas ir apstrīdēto lēmumu atcelšanas sekas, it īpaši, ka ir jāizveido jauns 2005. gada karjeras attīstības ziņojums, šoreiz ievērojot Civildienesta noteikumus;
- piespriest iecelējinstiūcijai pārskaitīt prasītājai: i) summu, kas noteikta *ex aequo et bono* EUR 15 000 apmērā kā atlīdzību par morālo kaitējumu; ii) summu, kas noteikta *ex aequo et bono* EUR 15 000 apmērā kā atlīdzību par kaitējumu profesionālā ziņā; iii) summu pēc Civildienesta tiesas taisnīga novērtējuma kā atlīdzību par finansiāliem zaudējumiem, visām šīm summām pieskaitot nokavējuma procentus saskaņā ar likumā noteikto likmi, sākot no datuma, kad tās ir jāizmaksā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2007. gada 19. aprīlī — Lebedef/Komisija

(Lieta F-36/07)

(2007/C 129/47)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Giorgio Lebedef, Senningerberg (Luksemburga) (pārstāvis — F. Frabetti, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt prasītāja karjeras novērtējuma ziņojumu (KNZ) par laika posmu no 2005. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim un, precīzāk, to KNZ daļu, kuru attiecībā uz minēto laika posmu sastādījis Eiropas Kopienu statistikas birojs (*Eurostat*);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības atbalstam prasītājs izvirza vienīgo pamatu, kas balstīts uz Civildienesta noteikumu 43. panta vispārīgo īstenošanas noteikumu un it īpaši noteikumu par darbinieku arodbiedrībām un par Civildienesta noteikumos paredzētajiem darbinieku pārstāvjiem pārkāpumu, uz tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu un uz principa "*patere legem quam ipse fecisti*" pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2007. gada 23. aprīlī — Cros/Kopienu Tiesa

(Lieta F-37/07)

(2007/C 129/48)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alexia Cros, Hovalde (Luksemburga) (pārstāvis — E. Reveillaud, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Tiesa

Prasītājas prasījumi:

- atcelt iecelējinstiūcijas 2006. gada 19. jūlija lēmumu, ar kuru prasītāja, ierēdne uz pārbaudes laiku, sākot ar 2006. gada 1. septembri iecelta jurista lingvista amatā tiktāl, ciktāl viņai piešķirta AD7 pakāpe;
- nolemt, ka prasītāja ar atpakaļejošu spēku, sākot ar 2006. gada 1. septembri, ir jāklasificē A*10 pakāpē, kas atbilst LA6 pakāpei pirms stājās spēkā Padomes 2004. gada 22. marta Regula (EK, Euratom) Nr. 723/2004, ar ko groza Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību⁽¹⁾;
- lemt par viņas karjeras pilnīgu atjaunošanu ar atpakaļejošu spēku, sākot ar 2006. gada 1. septembri;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums, kas pamatots ar Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. pantu, pārkāpj:

- paziņojumu par atklātu konkursu CJ/LA/24⁽²⁾, saskaņā ar kuru laureātus paredzēts pieņemt darbā LA7/LA6 pakāpē;
- vienlīdzīgas attieksmes principu;
- tiesiskās pašlāvības principu, kā arī labas pārvaldības principu, pārskatāmības principu un pienākumu ņemt vērā ierēdņa intereses.

⁽¹⁾ OV L 124, 27.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 182 A, 31.7.2002., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 23. aprīlī — Campos Valls/Padome

(Lieta F-39/07)

(2007/C 129/49)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Manuel Campos Valls, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen un E. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelējinstiūcijas lēmumu noraidīt prasītāja kandidāturu Spānijas vienības priekšnieka amatam ĢD A, III direktorātā — Tulkošana un dokumentu veidošana — Valodniecības dienests, kā arī iecelt šajā amatā citu kandidātu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs norāda tikai vienu pamatu, kas balstās uz paziņojuma par vakanci Nr. 60/06 pārkāpumu, acīmredzamu kļūdu vērtējumā un Civildienesta noteikumu 45. panta pārkāpumu, jo kandidātam, kas tika izvēlēts iecelšanai apstrīdētajā amatā, atšķirībā no prasītāja nebija tehnisku tulkošanas zināšanu, kas tika prasītas paziņojumā par vakanci. It īpaši, Padomes norādītais arguments, ka zināšanas ir jānovērtē, ņemot vērā personāla vadības uzdevumus, kurus būs jāveic vienības priekšniekam, pārkāpjot paziņojumu par vakanci.

Prasība, kas celta 2007. gada 30. aprīlī — Baudelet-Leclaire/Komisija

(Lieta F-40/07)

(2007/C 129/50)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cécile Baudelet-Leclaire, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — M. Korving, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt diskrimināciju Eiropas [Kopienu] iestāžu “iekšējo” un ārējo kandidātu starpā konkursa EPSO/AST/7/05 ⁽¹⁾ ietvaros;
- atzīt, ka atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par nediskriminēšanu “iekšējo” un ārējo kandidātu starpā minētā konkursa ietvaros;
- atcelt minēto konkursu, jo ir pārkāpts pamatprincips par iespēju kandidātu starpā vienlīdzību;
- pakārtoti uzdot atbildētājai iesniegt visus pierādījumus, vajadzības gadījumā ieskaitot atlases komisijas dokumentus, kas atzīstami par konfidenciāliem saskaņā ar Civildienesta noteikumu III pielikuma 6. pantu, ar kuru palīdzību tiktu pierādīts, ka atlases komisija nav devusi priekšroku atsevišķiem kandidātiem to profesionālās sagatavotības dēļ;
- ja atbildētāja neiesniedz šos pierādījumus, tad noteikt pārskatīt visu kandidātu klasifikāciju, pamatojoties uz konkursa paziņojumā minētajiem nopelniem un objektīvi

piemērojot principu par iespēju kandidātu starpā vienlīdzību;

- piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2007. gada 29. janvāra vēstuli prasītāja tika informēta, ka viņa nav iekļauta rezerves sarakstā, jo novērtējums, ko viņa saņēmusi, kas tomēr pārsniedz minimālo punktu skaitu, tomēr nav ierindojams 110 labāko skaitā.

Savas prasības atbalstam prasītāja min vienlīdzīgu iespēju un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jo atlases komisija ir pieļāvusi diskrimināciju kandidātu starpā, izvēloties tos, kuriem jau ir profesionāla pieredze Eiropas [Kopienu] iestādēs un it īpaši atlases komisijas priekšsēdētāja ģenerāldirektorātā.

⁽¹⁾ OV C 178 A, 20.7.2005, 22. lpp.